

Meie Mats.

N^o 3

ENSV
Riiklik Avalik
Pamatukogu
9.



Küll ma lõikan, ei see lõpe,
Küll ma katkun, ei kahane,
Küll ma väanan, ei vähene!
Mis peaks see ometi olema? --

Abielu arwuteaduse walgusel.

Neli rehkenduse-tegewust ja abielu näikse ka üheteisega üsna ligidalt sugulased olewat, aga ometi pole neil üksteisega peaaegu midagi tegemist. Sellepärast siis need tegewused endid nii korratult waheldawadgi, ja pole pooltgi nii kindlas ja moodsas järjekorras, nagu meie seda koolipingil õppinud oleme. Esimiste tutwuste puhul on peaosas mahaarwamine. Kõik halbtused ja puudulikud omadused arwatakse wastastikku maha, ja järele jääwad ainult head omadused, magusad unistuse-mõttekesed. Ülejääk on mõnikord wäiksem kui mahaarwataw — aga sellest pole ju wiga. Abilaenamine on wäga tähtis wõimalus: siit saab head nõu, raha, sületäie lubadusi ja tõutusi weel juurde.

Siis tuleb tundmuste kaswatamine . . .

Pärast kokkuarwamine eneste, wanemate ja papi poolt. See tegewus peab eluaeg meeles seisma, ja selleks on mõnel üsna hea ettekujutamise-wõim. Neist on nawiisi summa saanud — suguwõsa summa. See hakkab wiimaks mahaarwamise läbi jällegi wähenema . . .

Siis algab kaswatamine peale: esiteks ühega, siis kahega jne.

Kõik eluaeg jägawad nad peale: leiba, waewa ja armastust. Mõnikord tuleb ka ette, et neil tarwis teada on: kummal rohkem jõudu peaks olema . . . ja see on siis jägamine wõrdlemise läbi.

Kui meelespidamine kokkuarwamist enam ei jäksa meeles pidada, siis juhtub ka seda, et teine neist oma lahkust ka wõeraste ligemistele hakkab jagama. Selle sagedane järeldus on muidugi hale — paari pooleks jaotamine . . .

Et kõik see selgemalt silma ees oleks, selleks toon ka mõned arwud tähtede sekka.

Kui tundmused mõistuse nulli peale on kiskunud, siis on etteaimatawa paari seisukoht auupakkuwas kauguses üksteisest umbes niisugune 1 — 1; kui me sarnasel korral ühe teiselt ära riisuksime, siis jääks ainult 0 järele. Üleaste korral saame wormuli: 1 + 1; nad on siis wäheste harjumise puudusel alles 2 aga mitte üks. Edaspidi aitab wilumine palju kaasa, nii et kaswatuse piirkonnas juba 10 ja pärast 1,0 . . . On ju harilik nähtus, et paarides kangem pool kuiwetu ja kõhn, õrnem jälle nii paks on, nagu 0 — 1 (ühe) kõrwal. Kui meie 10^{mele} weel ühelisi juurde lisame siis saaksime: 10 + 1; 10 + 2 . . . Wiimaks jäeb ainult kaks nulli (00) järele, ja sinna järele on uued numbrid astunud. Meie oleme ju kõik ainult numbrid, kellelega üksikud arwet pidawad. Kes on „perwõi“, kes „wtarõi“, — kes nagu soldat, sunnitööline, numbrineiu . . . Enamiste igapähe mälestuseks torgitakse suur kokkuarwamise-märk otsapidi maa sisse. See on Rahumäel.

Pildikesed suwitajate elust.

„Teie fiis, proua, ei taha mulle minu kraami eest makstagi. Mina pidin fiis — Jumal anna teile küll andeks! — oma were-waewaga teid, teie kümnet tüdart ja nende peigmehi kõige sume jumala-muidu söötma ja jootma! Ma ei oleks uskunud, et teie-sugune proua sedawiisi julgeb waest inimest petta.“

„Ole terve, sõber, et sa seda enne ei uskunud! Mina poleks ka petnud, kui fiinsed peigmehed mind ja minu õnnetumaid tütreid poleks petnud. Kõige sume elajiwad nad minu tüdardega ja oliwad minu kaela peal, söiwad, jõiwad ja lõhkujwad riistu, ja nüüd purustajiwad nad ka weel meie lootused ja südamed ja läkijwad minema. Õnneks usaldati mulle weel igalpool wõlgu, nii et need nurjatunud minu seljast kahte nahka ei saanud nülgi.“

Teadaandmine.

Auustatud „Meie Matsi“ lugejatele peame teadustama, et nr. 8 poollel jäänud „Meie Matsi toimetuse liikmed“, järg — wälistel põhjustel mitte ilmuda ei wõi. Loodame seda nr. 10 sees teha, ehk on selleks ajaks „hingamine“ kergem.

Auupaklikult
„Meie Matsi“ toimetus.

„Mul läks sume-elu wäga kalliks!“

„Aga mul tuli ta nii odaw, et weel kasugi sain.“

„Kuda sa fiis nii hästi ostajid?“

„Üsna lihtsalt. Sumeforteri eest ei maksnud ma mitte pooltgi üüri ära, pagarile jätsin muist maksmata, lihunikule ei annud kahe kuu eest mitte krosfigi, piima eest jäin wõlgu, talumatijäid ja naiji petsin ja kaupmehe — selle saatjin otsekohe wastu pergelit. Arwa kõik kokku, teeb kaunise summa wälja.“

Minetel.

Luuletaja Kõlupea „Meie Matsi“ toimetuse ukse ees.



Toimetusesse sisse minnes (sinna wiib keerdrepp üles).



Toimetusest wäljawisatud.

W a g a.



Kuusiku Krõõt oli agar palwemajas käija, aga sellest hoolimata kartis ta kangesti müri-tamist. Kord kui õige kangesti wälku sähwis ja pikne põrutas ja pererahwas nagu kilgid seina praos wait oliwad, lasi Krõõt toa kõige pimedamasse nurka põlwili ja õhkas: „Kas nüüd wägew Looja tahab mind nende jumalakartmata inimestega ühes koos ära tappa!?”

Rohi, mis aitab.

Müürisepp Mütsmann oli ajalehe kuulutus-
test ühe rohu kiitmist
lugenud, et see rohi,
„surmaliin“ wõi mis ta oli, kõiksugu söödikud pidi
ära tapma. See rohi pidi inimesed lutikatest,
prussakatest ja iga muust ligiti kuwast putukast
peastma, mis aga siin patuses maailmas inimest
kunagi waewama tikuwad. Ja kuna Mütsmanni
forteris neid elukaid hakkas enam olema kui Müts-
mannile lõbus oli, siis ostis Mütsmann topfi
„surmaliini“ ja riputas seda igale poole nurka-
desse ja pragudesse.

Aga ei tea, mis see oligi, sest Mütsmann ar-
was aru saama, et söödikud „surmaliini“ toidu-
asjaks pidasiwad ja nagu muudgi maiust moffa
paniwad, sõiwad, kaswasiwad, täitsiwad maad ja
neid sai palju. Kui Mütsmannile see asjaolu
täiesti selgeks oli saanud, siis tormas ta täie hooga
rohukauplusesse ja lõi rusikaga leti peale mis pau-
sus. Järgnes niisugune kahedõne:

Mütsmann: See teie „surmaliin“ ei aita mitte
midagi. Ma nõuan raha tagasi.

Apteker: Kuidas nii? Teie ehk ei ole dieti
tarwitanud. Kõnelege ometi.

— No ei selle tarwitamisel ole kunsti kedagi.
Mina riputasin seda igale poole kus waja, igasse
nurka ja pragudesse.

— Ai, ai, ai! See on üsna wõõreti. „Surma-
liini“ pruugitakse nii, et wõdetakse elukas, näitujeks
lutikas, parema käe pöidla ja esimese sõrme wahela.

Siis rõhutakse lutikale korruga selja ja kõhu
peale, nii et ta oma suu laiali ajab ja siis
pandakse lusikaga ehk näpuga rohtu suhu.
Mina olen kindel, et „surmaliin“ siis tingi-
mata aitab.

— Aga kui minul kord lutikas sõrmede
wahel on, siis ma wõin ta sama wäheje
waewaga surnuks pigistada..

Rohukaupleja (waimustusega): Ja jaa!
Seda wiisi wõib ka teha — siis jääb ka
fallis rohi see kord kulutamata.

Mõtteterad.

Elu on wäli, mida mööda inimesed käiwad,
mõned lähwad seda teed mööda raskete oha-
tes — teised jälle lähwad naerdes, rõemsa
lauluga.

Noorust antakse kõigile, wanadust ainult
wäljawalitutele.

Kõige rumalam töö on maailmas lollisi
üles lugeda.

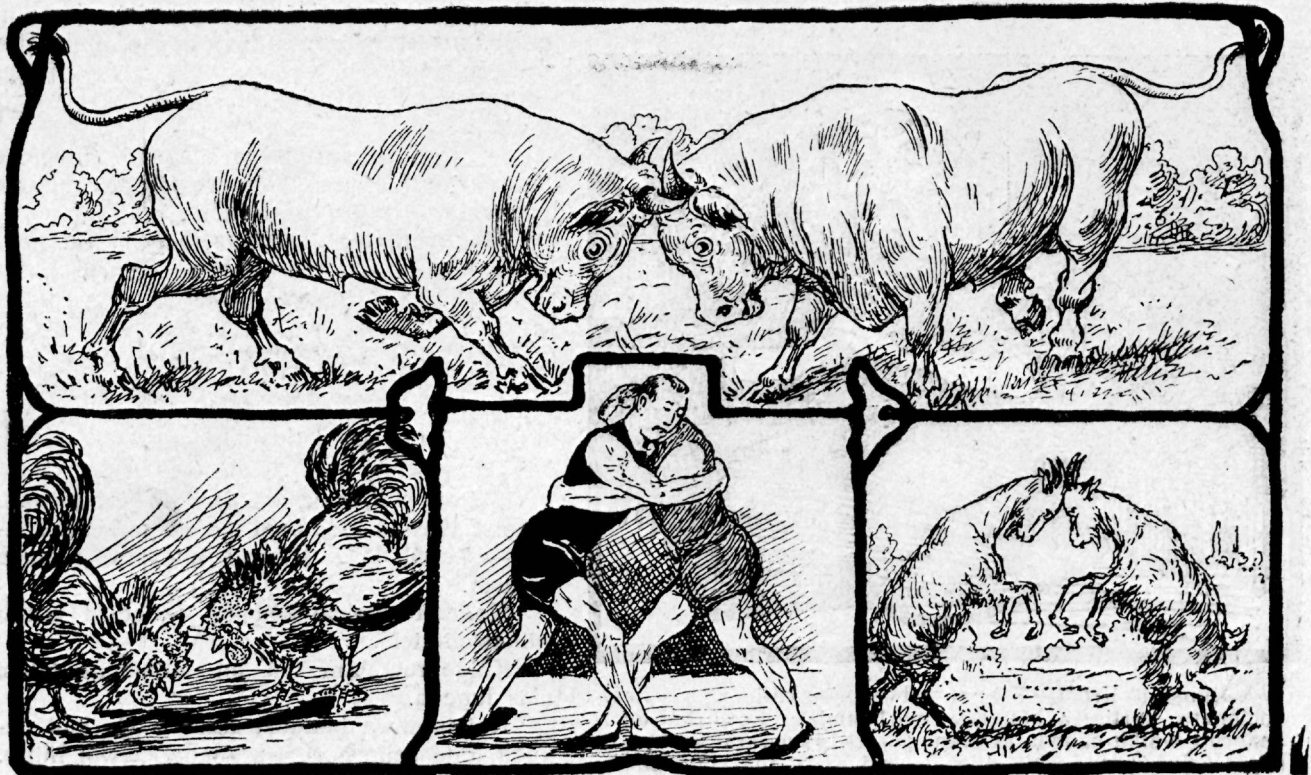
Naisterahwa headuse sisse wõib küll us-
kuda, aga selle eest wastutada ei wõi mitte.

Kui poleks olnud maailmas laiskasi, oleks
pooled wirkadest nälga surnud.

Inimesed sööwad ja joowad matusepidudel
nagu tahaks nad sellega uhkustada, et nemad
weel elawad.



Kristliku abielu seadust „teineteist mitte
hail ega kurjel päwil maha jätta“ täidawad weel
üksi mõisa moonakad korralikult.



Metsline wõitlus.

Perekondline sündmus.

Naljajutuke.

Kirjutanud Tõhk.

Walitseja istus ise kirjutusetöös lauaga taga tugitoolil, pika warrega piip suus (Walitseja oli küll veel noorepoolne mees, armastas aga ametliste talituste juures pika warrega piipu suitsetada — sest et paruniherra ise ka sedasama tegi; seal juures oli ta alati tõsine.) ja kirjutas midagi paksu raamatu sisse. Wahete-wahel wiskas ta uuriwaid pilkusi Kubja-Juhani peale, kes alandlikult ukse kõrwal seisis ja oma wana luitunud mütsi käte wahel keerutas.

„Kas kõik mehed oliwad wäljas?“ küsis walitseja ametlikult ja puhus paksu suitsupilwe suust wälja. „Saite kõik maisi wabriku juurde weetud?..“

Kubjas keeras mütsi käte wahel ja kõhatas. Siis hakkas ta wenitades, auupaklikult oma „raporti“ andma.

„Kruusimäe mehed oliwad kõik, aga...“

Kubjas ei saanud veel oma healele õiget mõnu andagi, kui korraga magamisetoa uks lahti pahwas ja wäikene Maks sealt wälja lükati. Maks järele kajast hele naerulagin.

Maks astus arglikult mõne sammu edasi ja jäi siis tõsiselt kubja otsa wahtima. Nähtawaste ei

meeldinud wõera sealolek wäikesele mehele. Kubja nägu tõmbas naerule. Walitseja keeras ennast pahaselt ümber ja pani piibu kõrwal.

„Mis seal jälle lahti on?“ küsis ta tusaselt.

Papa pahane heal kohutas wäikest Maksit; ta pistis magamisetoa poole jooksmas. Ukse peal ilmus aga parajal pilgul mamma ja tõukas põgeneja tagasi.

„Noh, Maks, mis sa pidid papale ütleva?“

Maks waatas nõuutult mamma otsa ja siis papa poole, kelle nägu ikka veel tõsine oli ning terve sündmustiku kohta arusaamatust awaldas.

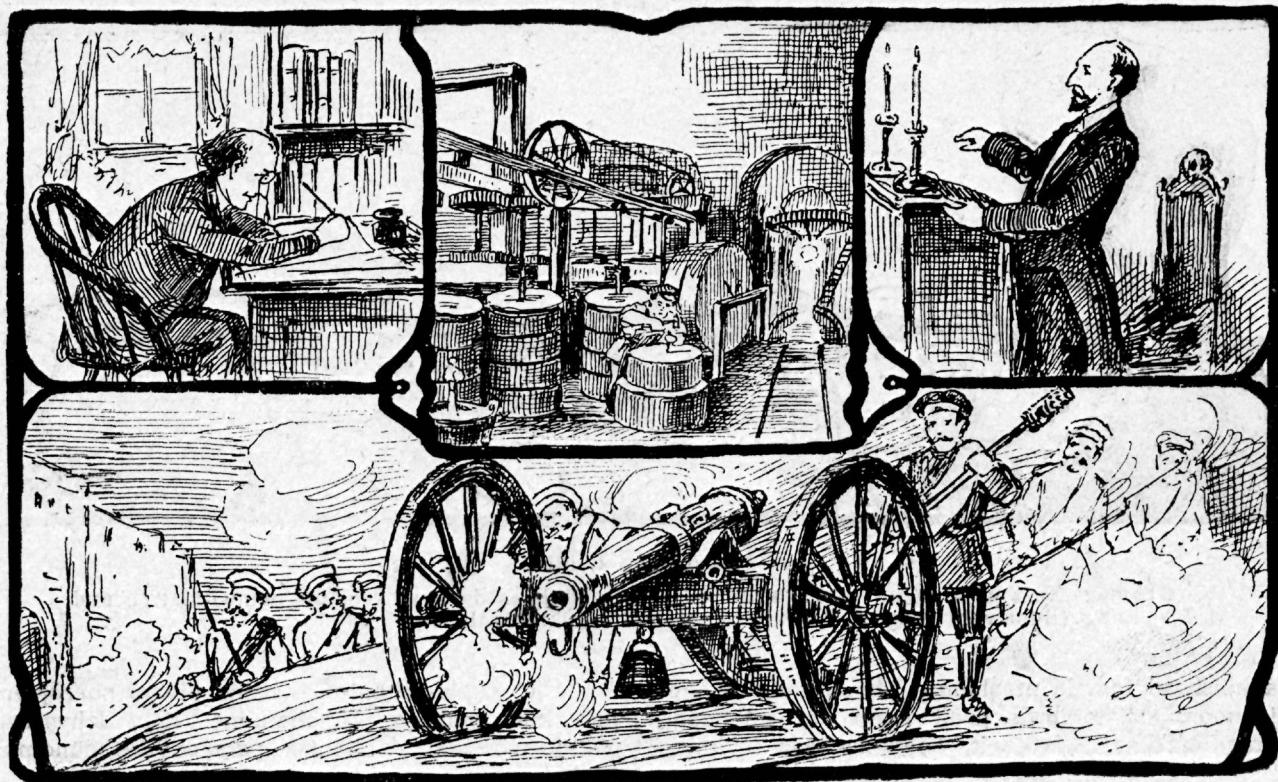
„Maksi, sa pidid ju papale oma uusi püksi näitama,“ õpetas tädimeeta, walitseja proua õde, kes hommikuse rongiga sugulaste poole wõersile oli sõitnud ja Maksile esimesed püksid kingituseks kaasa toonud. „Sina, Maks, oled ju nüüd „täis mees“, nagu papagi. Mine ütleva papale „tere“!“

Maksi waatas ringi, ei usaldanud aga „tante Meeta“ käsku täitma minna, sest „wõeras onku“ seisis ikkagi ukse kõrwal.

„Noh, Maks!“ julgustes mamma. „Ära ole arg, sa oled ju wäikene hea poiss! Eks ole?.. Mine ütleva papale „tere“ ja näita, et sul juba püksid jalas on.“

Maksi jäi veel pilguks mõttesse, siis aga pistis ta ruttu papa poole jooksmas, harjumata oma jalakestega sibades, mida uued sinised püksikesed ehtisid.

„Tee papale „kratzfuss“,“ õpetas omakord wana-mamma, walitseja ämm, paks hallijuukseline wana-proua, kelle lihaw nägu heameele pärast aiwa hiil-



Haridusline wõitlus.

gas, ja magus naeratus sünnitas ta lõua alla liha-woldist nagu teise lõua. Wanamamma oli eluaegne pere-emand sealsamas mõisas, kus wäimees walitsejaks oli. Ta oli walitseja majas igapäewane wõeras.

„Papa, Maksil püssi nanga,“ pudras Maksi juba isegi papale ja jäi papa ette naljakas olekus seisma.

Ader oli weel ootamata tülitamise üle weidi pahane. Ta tahtis oma noorele kaasale midagi noomiwat ütelda, temale lapsikust ette heita, kuid teisel pilgul arwas ta paremaks ämma juuresolekul waikida. Pojukese otsa waadates ja uut riide-osa märgates läks ta nagu üsna naerule.

„Noh, wäikene „täismees“, tule õige lähemale! . . . Kas tahad ennast mulle moonakaks kaubelda?“ paljatas ta ja sirutas käed pojale wastu.

Maks ajas jalakesed laiale ja waatas ise naljakalt oma jalgade peale.

„Püssi nanga . . .“

„Tee papale ‚kratzfuss!‘“ õpetas wanamamma ja naeris ise nõnda, et wõtmekimp tema ümarguse puusa peal wärises.

Maks tegi jalaga teatawa kombelise liigutuse, mida peenemas seltskonnas ‚kratzfussiks‘ nimetatakse; vähemalt püüdis ta seda teha, nii hästi kui see weerand-tunnilisest munsterdamisest magamistoas meelde oli jäänud ja kui seda wilumata riide-osa lubas.

Aderi meel läks heaks. Naeratades silitas ta pojakese ruugeid juukseid ja tõstis ta oma põlwe peale.

„Püssi nanga,“ seletas Maksike weel kord ja kahmas käega papa paberite järele laual.

„Pea, pea, pisukene püksimees,“ ütles Ader õnnelikult. Ja oma noore abikaasa poole pöörates lisis ta juurde: „Hilda, wõta oma jõmpskas parem siit ära! Iga mees, kes juba püksa kannab, ei kõlba weel mõisawalitsuse kirjade rewideerijaks.“

Maks waatas oma suurte pruunide silmadega papa otsa, nagu tahaks ta küsida, kas papa ise siis parem rewideeriija on kui tema, ja kinnitas siis weel korra:

„Püssi nanga . . .“

Mamma naeratas ja wõttis Maksi oma sülle:

„Tule mammale, wäikene ‚täismees‘. . .!“

„Anna ta parem minu sülle, Hilda!“ ütles tädi Meeta ja kiskus poisikese õe sülest ära. „Tule mulle ‚kawaleriks‘, ma õpetan sinu ‚wengerkat‘ tantsima...“

„Mine tantale! . . . täna ka teda kingituse eest,“ tähendas wanamamma kelmlikult.

Ja juba hüppaski ‚tante Meeta‘ poisikesega mööda tuba, tantsuliigutusi tehes ja poisikest takti järele hüpitades.

„Tralla—lalla, tralla—lalla, lalla—lalla—laa...“

Wanamamma pani käed puusa. Ta nägu awaldas iseteadlist rahulolemist.

Naeratawate nägudega waatasiwad ka papatammamat pealt; walitseja näis oma piibugi ära unustanud olevat. Poisikene aiwa kilkas heameele pärast.

Kubja-Juhan seisis endist wiisi ukse kõrwal. Poolpilkaw naeratus tema lihtsal, tüseda habemega ümbritsetud näol laskis mõista, et tema kui wanapoiss terwest sellest perekondlisest etendusest suuremat lõbu ei tundnud. Preili paenduwad liigutused



Pühapäeva koolis.

Kooliõp.: Kust võis Jumal teada saada, et esimesed inimesed oliwad keelatud puu wiljast söönud.
Üks laps (linnawahi poeg): Tal oliwad salapolitseinikud väljas.

aga näisiwad temale meeldima: ta ei saanud hüp-
paja noore naisterahwa pealt silmi ära pööratagi.
Korraga hakkas ta labaselt, kõwa healega naerma

„Äh — äh — äh . . . Waadake, preili! Teile
sadab midagi kleidi peale . . .

Tants oli korraga nii kui noaga katki lõigatud.
Ärewus. Üleüldine naer . . .

„Pfui!.. Hilda, wõta ta; Wõta, wõta, wõta...“

Proua Ader wõttis lapse ettevaatlikult käte
peale ja jooksis magamisetuppa. Tema järele rut-
tas tante Meeta, taskurätikuga plekitud kohta riiete
peal õerudes.

„Tubli, tubli, Maks! Tasusid tantele palga
tantsutunni eest auusaste ära,“ ütles wanamamma
naerdes, misjuures tema kaks lõuga selgeste nähta-
wale tuliwad. Siis läks ta pikkamisi tähtsalt tütar-
dele järele. — — —

Naisterahwad oliwad väljas. Walitseja pani oma
piibu põlema ja wõttis, oma nägu jällegi ametlik-
tõsiseks muutes, sule pihku.

„Noh, Juhan, kudas lugu oli?“

„Äh — äh — äh!“ naeris Juhan heameeliselt.
„Eks ta ole tühi asi, pisikese lapsele püksa jalga
ajada . . . Mina käisin juba lambakarjas, olin suur
poisjõmpsiikas — polnud aga weel püksa jala ligigi
saanud . . . Isal oli nii parem peksta — muud kui
tõmbas aga kuuesaba üle pea ja — las' käia!..“

Walitseja nägu läks tõsiseks.

„Mitte sinu pükstest ei räägi mina, waid eila-
sest woorist!“ tähendas ta karmilt.

Naerujumi kadus kubja näolt, nagu käega ära
pühitud. Köhatades ja mütsi käte wahel keeruta-
des, hakkas Juhan oma „raporti“ edasi seletama.

Waewalt oliwad mehed oma tegewuse lõpetan-
nud, kui Maks pisikesed jalgrüüded, juba pahurpidi
keeratud, kirjutusetoa akna alla pesunööri peale
ilmusiwad.

Üle Kubja-Juhani näo heitis pilkaw naerujoon...
Just kui wäikene kaheharuline lipp, lehwiwad
püksikesed seal . . . tähtsa perekondlise sündmuse
auuks.



Mina olla hulluks läinud —
Õendad sina.

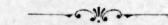
Olgu peale, seega rahul
Olen mina.

Nii siis enne mõistus selge

Oli mul,

Aga sina oled kohe

Loodud hull.



Surm ja pulm.

Wanad inimesed, kui nad õhtul woodisse hei-
dawad, armaštawad ifka õhata: „Jälle üks päew
surma poole!“

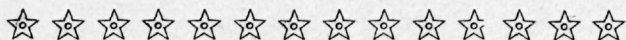
Noored meheleminemise ealised neukesed mõt-
lewad aga ka sellisamal ajal: „Juba jälle on üks
päew pulmade poole weerenud!“

*

Mõnnes soow.

„Ela ilmas, nagu pulmas, pane timpfai tasku,
sõida woorimehega,“ õpetas wabrikutööline oma
kurba feltjimeest, kui see peremehe käest lõpu-
„soti“ oli kätte saanud.





Kuuda Kuivamäe Joosepi naene hirmutõbeft ter- weks sai. * * * * *

Kuivamäe Joosepil oli naine hirmutõbesse haigeks jäänud ja ei tahtnud paraneda, ehk küll Joosep oli kõik majas leiduvad tink-piirituse, liitwa ja meh-

wermentsi tilgad sisse jootnud.

Kui kodus olemad tropid otja saimad, läheb Joosep kihelkonna köstrilt nõuu küsima.

Köster on kihelkonnas selle poolest kuulus, et alati head tropid annab, aga ta on ka esimene koeralõug, kellel kohe hea rohi õpetada oli. Joosepil oli waja linnast promiisori küüsi tuua, küll need naese hirmutõbe parandawad.

Järgmisel päewal ongi Joosep linna rohukaupluses ja küsib tõsise näoga kümne kopiku eest promiisori küüsi.

— Jaa, neid on meil küllalt, wastab apteker wihastades ja tõmbab Joosepile ühtlasti paar tulist kõwalopsu.

— Ah soo, kas need siis ka aitawad, küsib Joosep niisama tõsiselt kui enne.

— Küll need aitawad. Ja kui ei aita, siis tulge homme tagasi, siis wõite rohkemgi saada, jeda sorti on meil siin küllalt, lähiseb apteker.

Joosep jõuab koju ja naene kohe küsima, kas aptegist promiisori küüsi sai.

— No jaa, sain küll, ja siin nad on, ütleb Joosep ja tõmbab ühtlasti naesele ühe mööda vormu.

— Helde taewas, wõi niisugused tropid nüüd antakse, karjatab naene ja kargab kohkudes terwelt woodist wälja, sest uus hirm oli wana hirmutõbe ära häwitunud.

Niihästi Joosep kui ka naene olivad aptekri antud promiisori küüntega wäga rahul: see oli nii mõnus rohi, et juba pool portsjoni üsna terweks tegi.

Kui siis Joosepil jälle juhtus asja olema linna minna, andis naene temale iseäranis wõipüti kaasa mida tänutähels aptekrile pidi wiima, et see nii mõnusad „tropid“ oli andnud.

Joosep läheb siis linna jõudes kohe esimeseks, wõipüti kaenlas, apteeki ja leiabgi seal sama herra, kes esimese käigu ajalgi seal oli olnud.

Wõipüti kätte ulatades ütleb Joosep: meie wanamoor saatis wähe wõid nende mõnufate hirmutõbetroppide eest, mis aptekri herra wiimati minule andis.

Aptekril, kes kõik oli ära unustanud, hakkas iseäranis hea meel ja hakkas järele pärima, mis rohi see oli, et teistelegi tarwitajatele alati anda teaks.

— Noh, need olivad promiisori küüned, ei olnud rohkem waja pruukida kui pool portsjoni, siin on teine pool weel tagasi, seletab Joosep tõsise näoga ja tõmmab aptekrile niisuguse tulise wastu vormu, et ta kulerpalli nurka lendab.



Kodumaa healed.

Perekond oli Gestimaalt Samarasse rännanud, kus weel teisi Gestlasi ei olnud. Wäike tütar oli kõige õnnetum, tema ei mõistnud kellegi keelt ega keegi saanud temast aru. Kord oli ta emaga wäljas kõndimas ja kuulis kufe laulu. Rõõmu pärast hüpatas hüüab laps: „Ema, ema, kuule, kull mõistab meie keelt!“

*

Tehti ruumi.

Balti parun läheb haledal näul taewa ukse taha ja koputab arqselt ukse peale. Püha Peetrus, suur kuld wõti käes, tuleb lahti tegema ja silmitsseb tulejat kõige suurema imekspanemisega.

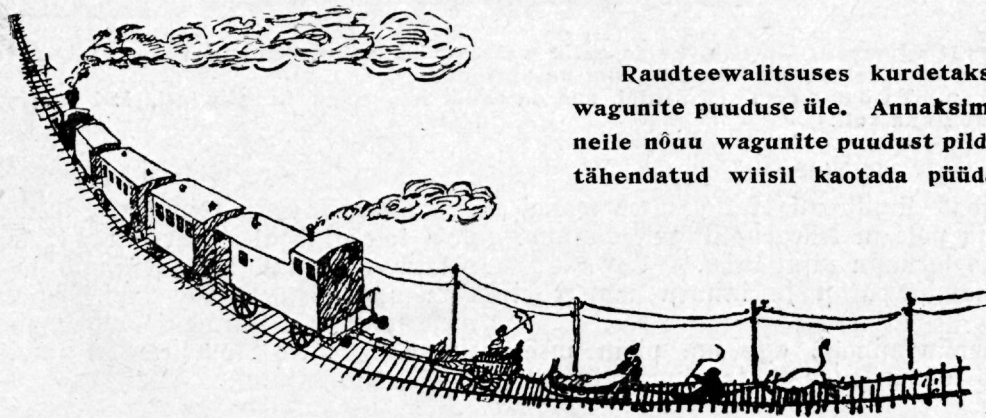
— Mis? Sina siin! Taewa wärawal! Kuuda fina julged?

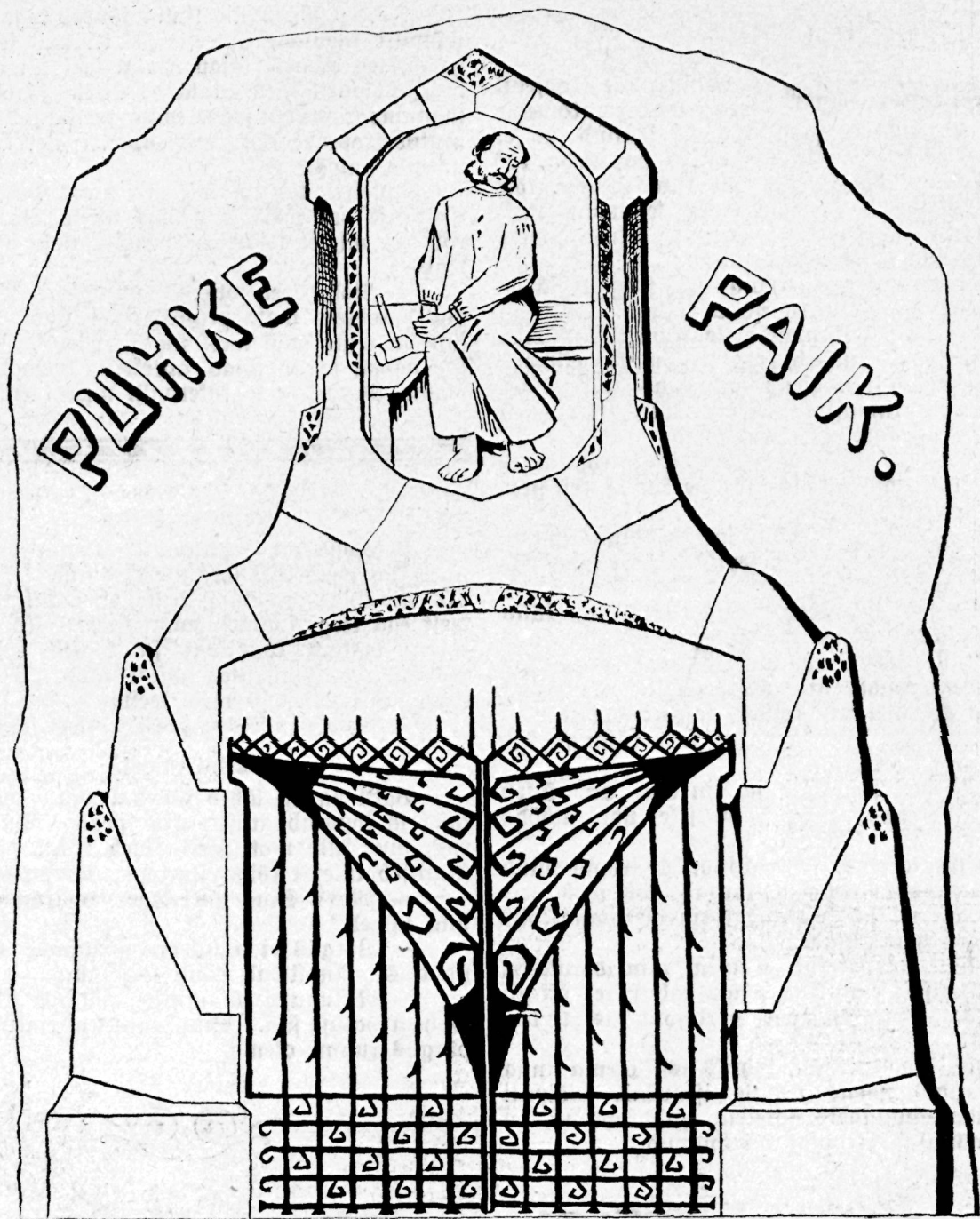
— Börgus ei olnud enam ruumi. Kõik platid täis. Undsiwad nõun siia tulla.

— Niisugusel juhtumisel wõtame sealt mõne wähem paluse siia. Sinusugusel nurjatumal peab börgus ruumi olema.



Raudteewalitsuses kurdetakse wagonite puuduse üle. Annaksime neile nõuu wagonite puudust pildil tähendatud wiisil kaotada püüda.





1. Töömees: Jmelik, kuidas meie wabriku herra korruga nii töömehi auustama on hakanud, et neile siia auusamba on ehitanud.
2. Töömees: Ei ühtigi, see on tema ise, nagu ta siis oli, kui pastlatega maalt linna tuli.

Seletus.

Noh, kuidas sinufugune saksa mees wangi-kotta sattus, ja pole ju kellegi politikamees olnud? Mina aga laenasin pisut raha.

Rahalaenamise pärast ju inimest wangi ei panda!

Seda arvasin minagi, aga ma pidin mehe enne uimaseks lööma, enne kui ta nõuus oli mulle raha laenama.

Ekfitaw heal.

Kadaka küla heinalised kuulewad Nõmme pool toledat häält ja arvates, et seal inimest tapetakse, ehk muud hirmust sünnib, jooksewad mitme pere mehed õnnetumale appi. Aga kui nad esimese suvemaja juurde jõuawad, siis leiawad, et linna preili, kes Nõmmele on suvitama tulnud, peab lauluharjutsi.

*

Untsantsaka elust. * * *

Olen diiwani peal pikali. wiimne paberossi ots hambus. Eila olin sirkuses, sain Amandaga kokku. Maailma tore tükk, ai, ai! Jõin teiega pudel sampanjat, aga nüüd kas hüppa pead-pidi aknast välja. Raha pole hingetaga mitte krossigi... ja kere hele kui hull! Oleks mõne wana-eidega tutwaks saanud... Tarwis kolada ümber. „Tallinna klubis tuleb laupäewa õhtu näukatte pidu. Prakk on mull weel kaunike asi, waja aga plekid välja wõtta. Monokl tarwis ka kord muretseda; ammugi olen juba mõelnud muretseda, aga ei saa ega saa nii kaugele. Monokliga näen ma ütlemata peenike välja. See on ime, kui hästi ta mulle hakkab!

* * *

Täna sain korteriperenaiselt rubla raha laenuks. Kümne kopika eest ostsin Inglise-plaastrit ja katsin winni kinni. Ja kui ütlemata hästi see korda läks! Siis ostsin weel puudrit ja ülejäänud raha eest sõin „Kuldloewis“. Pole wiga, annawad kaunikeselt süüa, ainult teenijad ei meeldi mulle. Wõi ei ole ma küllalt peenike noorherra — donnerwetter paraplii!

* * *

Sain weel perenaiselt 50 kopikat.

* * *

Jalutasin mööda Harju-tänavat. Sain ühe prouaga tuttawaks. Aastat 45 wana. Toredasti, kõige uuema moodi järele riides, et hoia alt. Kohe näed, et niisugusel seda wa naudi on. Waatas nii

tungiwalt minu peale. Saatsin teda koju. Ta waatas mitu korda minu otsa.

Kahju, et mul monoklit ei olnud — tsort wosmi! Tänapäew lähen Sõnnmanni juurde ja küsin monokli. Õhtu olin „Müüriwahel“ ja sain ühe priiskaja kaupmehe kulul hea kimbu peale.

* * *

Tõin monokli Sõnnmanni käest ära. Kuradi siga mees — pani mind kümme korda oma jalakannale suud andma! Terwe päew otsa olin peegli ees ametis. Kas teate, kui mul monokl ees on, siis on minu juures midagi ülisuurepäralist; midagi hullustawat! Niisugune mees on naisterahwa mokamääre.

* * *

Täna wõtsin plekid praki seest välja. Homme lähen „Tallinna klubisse“ näukattepidule. Pagana Sinkson on hullem kui siga! Walas kõik mu kuue puljongit täis! Plekid ei taha ega taha välja minna! kas nuta kohe.

* * *

Olin maskeradi peal ja tegin seal monokli abil päris imetegusid. Süütasin armastuse-tule ühe priske näukattelise südames põlema. Pidasin temaga õhtulist, muidugi tema arwe peal, ja sain luba homme tema juurde sõita.

* * *

Olin oma uue priske tuttawa juures. Sain nüüd täieliselt teada, kes ta on; põhjatu rikas kaupmehe lesk, töökoja omanik. Sõin ta juures lõunat ja saatsin aja imelõbusasti mööda.

* * *



Lahkumise silmapilgul.

„Eesmärk on üks, aga teed woiwad mitmesugused olla“, ütles ajalehe toimetaja Tõrw, kui raha luges.

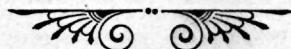


Endine riigivolikogu bürokratia seisukohalt.

Ta tegi mulle ettepaneku, et ma tema usaldusemehiks ja trükikoja-walitsejaks hakkaksin. Homme kolin uue koha peale. Wõtsin sada rubla ette. Purjutasin kõige peenemates kohtades. Taewale tänu, wiimaks ometi saan oma asjaga hakkama.

* * *

Elan Toompeal. Mul on kroonu korter, prii küte, silmawalgustus, söök, pesu ja teenijad. Häbemata asi — wui! Korraga leiab mu prouake, et ma tema warandust raiskan, ja annab mind kohtu alla... Kurrat!



Pidukõne lõpul.

„... ja weel kord, auustatud suguwennad, auustage ja armastage oma emakeelt, meie ilust Eesti keelt! Elagu Eesti keel! Kadugu kadaklased.“

„Anna, wollen wir jetzt nach Hause gehen.“ ütles suguwend Tamm, kui ta walju kätelagina all kõnetoolilt oli maha astunud.

Brohwesor.

*

Kohane seletus.

„Olge head, õelge, mis on oppositsioniline partei?“

„Kudas sulle seda seletada!.. Oppotsitsion on riig's seesama, mis sina minu elus: Ei saa sõna öelda, ilma et „pahem pool“ seda üle ei trumpaks...“



Õttemaatlif.

Soosaare Tõnule soomitati karškuse seltsi liikmeks hakata. Tõnu kaapis küüntega kõrwatagust ja arwas wiimaks: Wiist on parem, ennaft poliitika asjadest üsna eemale hoida.

*

Unlitfal.

Gmand A.: See naine leinab oma meest.

Gmand B.: See on ju niipalju enesele musta ümber ajanud, nagu ei oleks tal mitte üks mees ära surnud, waid terwelt kolm tüffi korraga.

*

Terawmõtteline wastus.

„Mis wähe on inimese ja kristlikku kiriku wahel? küsis kooliõpetaja. — Kirikul on nupu peal rist, aga inimesel risti peal nupp,“ kostis üks mudilastest.“

Kättemaksmine on magus.

Paadialune Willu on ühel päeval õnne kaupa juhtunud terve sorokohwka wa pikatoru wett kätte saama. Muudugi koguneb tema ümber sel põhjusel terve falk wanu sõpru.

Kalaranna Janka waatab eemalt wesiise suuga ja peab nõuu, kuidas temagi mõiks asiast osa saada. Nõu ei olnud kerge leida, sest wast mõne päewa eest oli ta Willu üle pahandades teda „tagurlafeks“ sõimanud jne.

Janka läheneb wiimaks Willule; ei tee pude- list teadmagi, waid kõneleb:

„Eks unustame selle wana pahanduse ja lepime nüüd ära?“

„Minugi poolest,“ wastab Willu kuitwalt, „aga jätame leppimise siiski homseks (ta tõstab pudeli teise nina alla), mul on waja sellega nüüd ruttu koju minna.“

Janka jäi moff ripakil wahtima.

*

Üks naisterahwas — naisterahwas.

Kaks naisterahwas — turu.

Kolm naisterahwas — laad.

Neli naisterahwas — Sodom ja Komorra.

Wiis naisterahwas — maailma ots.

Punast.

Ditja (kwasimüüja juures): Kas saaksin pudeli kwassti?

Müüja: Miks ei. Mis sugune see peab olema?

Ditja (revolutsionär): Olgu mis sugust tah- tes, kui ta aga punane on.

*

Ei maksa palju.

Üliõplane kirjutab isale järgmiste sõnadega: „ja lõpuks, armas isa, palun mulle esimese pos- tiga 25 rubla saata; see ei maksa ju enam kui 15 kopikat ja siis on ühes ka saadetus kinnitatud.“

*

Kui kindral Gwdochimowile, liht soldati pojale, täielise Kautafia allahetmise eest krahwi nimi anti, hüüdis ta: „Minu wend oli fotograhw, depoeeg — tipograhw, onkel — litograhw, kuna mina aga paljas krahw olen.“

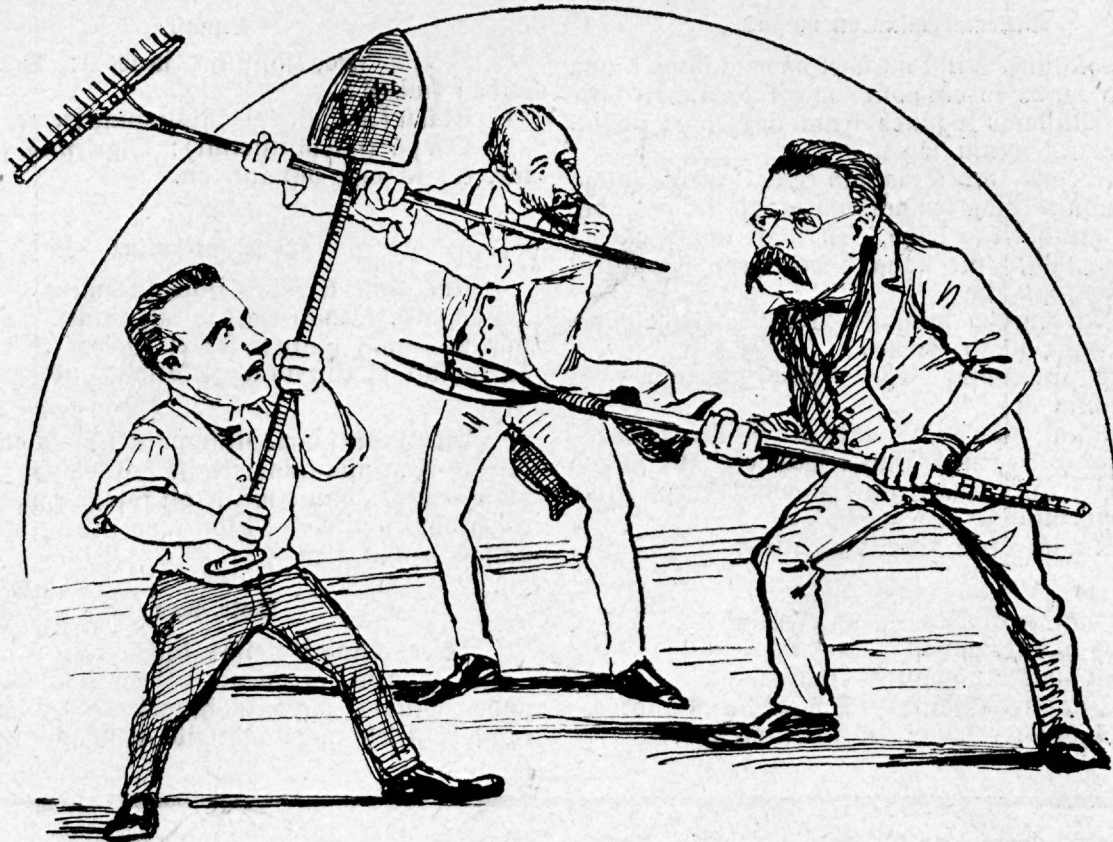
*

Wote aega.

Mees mängib teises talus kaarta, kui talle teatus tuuakse, et naene wahel ajal kodus ära sur- nud. „Sumal olgu ta hingele armuline! Risti rump!“ ütleb ta ja mängib wana wiiji edasi.



Surmanuhtluse ärakautamise küsimus.



Maaküsimus riigivolikogus ehk kuda karu nahka jagati, kui karu veel käes ei olnud.

Kirjaniku elukäik meie riigis.

- 17. a. Täitis ajalehetoimetuse paberikorvi.
- 22. a. Esimesed katsed, mis ajalehtede weergudel ilmuwad. Esimene wangistus alampolitsei-ametniku teotamise eest.
- 23. a. Kodumaa ja pealinna piirides keelatakse elamine ära.
- 24. a. Tagasitulemine. Esimine kirjatööde kogu.
- 25. a. Kolmeks aastaks wangi.
- 26. a. Üheks aastaks Jakutski oblastisse.
- 27. a. Kirjandusline tegewus külmal maal.
- 28. a. Rändamine Wenemaal sandarmite saadetusel.
- 29. a. Elamine linnakeses, kus ülikooli pole, politsei ülewaatuse all.
- 30. a. Trükiwabadus. Hakkas pilkelehte välja andma. Kohus. Aastaks kindlusesse wangi.
- 31. a. Siutud ja sidumata kõne wangitornis.
- 32. a. Salapolitsei järelwalwamise all. Jäi kogemata teisest jalast ilma. Põhjalik tutwustus nagaikaga.
- 33. a. Lasti juhtumisekaupa maha.

Wene keelest.

Rattasõitjanna kukkus Kadrintalis ratta pealt maha ja hakkas jalgadega siputama. Üks noor'sand näeb seda ja ruttab ruttu juure aitama.

— Ei tohi. Jätke mind. Ega ma Teie pärast ei kukkunud. Ma kukkusin ainult selle ohwitseri jäuks, kes seal puu juures seisab.

*

Spiritistid.

„Kas sa oled kunagi kehastatud wõi materialiseritud waimu näinud?“

„Jah, olen.“

„Millal?“

„Aasta eest.“

„Kas see wõimalik peaks olema?“

„Mul on tõendusi olemas. Ühel waimude väljakutumise õhtul kehanes minu kadunud mehe väljakutsutud waim nõnda, et mul üheksa kuu pärast tütar sündis.“

*

Wõrdlus.

Parun B. (õllewabrikant) näeb wäljanäitusel kooliõpetajat, kes punast kaelasidet kannab. See wihas tab parunit hirmsasti. Ta läheneb mehele ja käratab:

„Wõi nii! Teie olete siis sotsialist ja rahwa ässitaja.“

„Kust paruni herra seda teab?“ sõnab mees rahulikult.

„Teie kannate punast shlipsu.“

„Siis olete ka teie sotsialist ja rahwa ässitaja, Teie kannate punast nina,“ wastab koolimeister, kuna rahwas laginal naerma pahwatab.

*

„Kes see wõeras herra on?“

„Ta on minu elupeastja.“

„Kuidas ta Teil elu peastis?“

„Tema juure jooksis minu naene.“

*



Ütles!

- Küll oleks hea, kui nüüd oleks Jssameie peas, ütles Juhm Jüri kui pikne müristas.
- Walgust rahwale, ütles Jaska, kui joobnud peaga akna klaasi puruks löi.
- Mis tühja see kibe, aga waata see häbe, ütles rannamees, kui naese käest peksta sai.
- Jumala ees oleme kõik ühesugused, ütles pastor ja lasi oma perekonna istmetele kirikus aia ümber teha.
- Kui mitmepaari kiwiga siin weskis jahwatatakse? küsis poiss, kui Toompea kirikut waatas.
- Jgas paigas wõib tööd teha, kui mitte muud siis käratseda, ütles Silbergbish talurahwa saadikute koosolekul.
- Kallis lõbu, ütles Aadam kui õuna sõi.
- Kas rõemu wõi kurbtuse pärast nutta, ütles wäimees, kui rikas äi suri.
- Oleksin lõõnud, aga oled nii tuttav mees, ütles Tõistre Tõnu, kui isaga tülisse läks.
- Julge pealehakkamine on pool wõitu, ütles Uisa Aadu, kui ta wintis peaga raudtee rongile otse wastu jooksis.
- Paha seeme on usin idanema, ütles Tooruse toimetaja ja andis ajalehe poisikestele käsu, lehtesi ilma hinnata wälja jagata.
- Ega õnnetus hüüa tulles, ütles õunawaras, kui ta õunapuu otsast aiateiba otsa kukkus.
- Üleüldine amnestie saagu kuulutatud, karjusiwad Kaasiku lapsed, kui nad kaaliaedas käimise eest karistust pidiwad saama.

Nagu!

- Pikk nagu pühade wahe.
- Wait nagu Paptshinski riigiwolikogus.
- Silmad nagu Kipsiküla kuradil.
- Kolistab nagu tont kerisel.
- Heas tujus nagu kolme rublane hobune.
- Nina nagu kolme kompani püssirohusarw.
- Mokad nagu mustlase märsi lakk
- Kõrwad nagu kaks labakinnast.
- Sääred nagu piibuwarred.



Aptegis.

Wäike poiss laseb aptegis 5 kop. letile ja lausub:
 „Antke selle eest.“
 — „Mis asja?“
 — „Mul ei ole meeles . . . see on niisugune millega mehe pead wõietakse, kui naine sinna on augu sisse lõõnud.“

*

Hästi labaselt.

Preili. „Pea nüüd meeles, Mai, et ma täna kellegile muule kodus ei ole, kui ainult herra Rahabergile.“
 Mai (tund hiljem): „Mina olen juba neljale herrale ütelnud, et teie, preilid, ei ole täna kodus muile kui herra Rahabergile — aga küll need herrad saiwad wihaseks“



„Wirulane“ teelahkmel.



Kuu ülewaade ja uuemad sõnumid sündinud asjust

Tallinnast. Ei ole meie linnast siia ajani ei ühtegi mõttetarka ega ilma parandajat tõusnud — aga nüüd on ta ilmunud nagu wälk selgest taewast. See suur herra on cand. Dolasow Tau-full. Nimetatud herra on omas ülitargas peaaegu kolme sõnalise õpetuse wäljaauudunud, mis ühe ainjama hoobiga kõik wiletjuse ja puuduse ilma ära pühib. See suur õpetus on:

„Arge muretsege lapsi!“ Kui lihtne! . . .

Tema ise olla neid küll paar tükki proowiks soetanud — aga seda wõida ka kõik ilm teha, — ainult seda peab hoidma, et mitte ühte üle selle ei tule, — siis on tohe wiletjus käes. Nii pea kui see ülitark ja lihtne õpetus tööta-töölise nõukogu kõrwa puutus, lastis wiimane kõigis meie linna trükkidodades need kolm suurt õpetuse sõna paberisse panna ja tööta-töölise kätte jagada — ühes sellega lõpetas nõukogu oma tegewust endises sibil. Tema tegewus seisab edaspidi ainult selles, et meie suurele mõtte-Argale tohe auu-sammast jaaks ehitama hakata. Selle suure sündmuse puhuks ootame ka Wene parlamenti sija tulema.

Teine meie linna juba endisest ajast kuulus mees Tarakanni herra tegi ka ootamata leiduse aga ainult kohalise tähtsusega. Nimelt leidis nimetatud herra, et meie linna wolikogu mitte sugugi seadust ei tunne. See weider nähtus tuli õllepoodide küsimuses ilmiks. Tarakanni herra tahab jalamaid seda puudust parandama hakata ja paneb selle jauts kõigis meie linna õllepoodides kordamööda linnaishade tarwis ettelugemised toime. Saab näha — kas ta jaab neist asja. Mõlemate kuuljuste näupildid loodame tulewases numbris tutvustuseks tuua.

Suurem hull eesti kännust linnast on wiimasel ajal Balti riühtlile kannupoistena teenistusse astunud. Riühtlik löömine sündida arwatavasti lähemal ajal. Nii on meie linnal jälle tore pidu ja ajaloolik päew oodata. Wapid olla ka juba walmsis joonistatud.

Ühe iga wapp olla kujutus — tuda kass õlefõrre järele jookseb; teise oma, kuidas truu koer kass kätt lakub; kolmandama oma — sija jookseb kappandaja järele jne. Digust öölda — on wapid tõe poolest märki läinud.

Siljuti sai meie linnale ka see auu ofaks, et rahwa jaaditud siin koosolekut pidaswad. Sündmus oli tore. „Lootuse“ seltsi jaalis wõeti jaadikuid täis paraade moodi wastu. Wilespilli orkester mängis sündant liigutawaid lugusi — kuna üks „pürokrat“ waimustuse tuhinas korraga jampsimaa hakkas. Rahwas plaksutas kassa — noorfugu ilutles sõna tõsises mõttes. Wanad inimesed arwaswad, et Wanemuine on jälle maa peale tulnud.

Peterburist. Ministerium lasti lahti. Nus jäeti parlamendi wähemuseft — nimelt sotsialdemokratlastest. Endise ministrite kabineti ustele jäeti uue ministeriumi poolt organiseritud Gesti töölise partei hulgast kõige hoolsamad wahid. Tõnnisson sai kotti aetud ja Neewasje paisatud. Käremeelsete wõit on täielik.

Sassamaalt. Sassa Willem niipab keelt Baltimaa järele. Teise hoiatawid meest — „et ära aga nina kõweta“

Parisist. Riigimehed wirutaswad üheteisele hoopisi wastu wahtimist. Järgnes kahewõitlus — mille järele see nõidumeheks tunnistati, kes kõige rohkem wastase seisukohast kõrwale otkas lasta.

Londonist. Parlamenti wabelisel konferensil lasti furnud Wene parlamenti tuhat korda elada. Weneriigi

wolikogu amaldas selle üle oma pahameelt, et mispäraft teda ära unustati — sest wolikogul on jo woli — aga mis on parlamendil?

Tartust. „Uudiste“ sõbrad saiwad rabanduse. Põhjus on see, et „Digus“ neid ega nende endist lehte „Uudiseid“ sugugi „kralasteks“ ei pea, waid selle wastu, kogu ni „kahwatanud nägudega kodanlasteks“. Pärast toimumist saadeti Parisi „Diguse“ toimetusele järelepärimine, et kui pünane nimelt nägu peab olema, et päris tõsiste „kralaste“ nime saada.

Pärnumaalt. Pärnu kreisi rahwas tegi üilingi-Nõmme ühel häälel otsuseks, wähtsi, kui kõige tagurlastemaid olewusi kõige kangema boikotti alla panna.

Pihulast. Pihulas peeti suurepäralist meetingid. Kõffu oliwad tulnud kaks tarjapoisji ja kolm leeriakulist julastemeest. Tehti ühel healel otsuseks Gesti eduerakonda kõige kangema boikotti alla panna. Koosolek tunnistati tõsiseks rahwa koosolekuseks — otsused, täiendimulisteks Gestirahwa otsusteks. Korda peeti eestujulikult alal — ainult teine tarjapoisjs ldi teise pusfi ühes kafe tohust tupega üle. Politsei ega kassakad waele ei seganud.

Kakvereft. Sija plaamistatse suurepäralist laewade ehitusedokki teha. Geeltööd algawad lähemal päewil.

Baidest. Siin oli suur korratus. Ohtul päewa looja ajal pidaswad hakid lossi waremets suurepäralist, karrakast meetingit. Wiimati sündis suur korratus. Aga politsei agara tegewuse tõttu lõpetati see warsti, hakid oliwad wännitud werise peadega oma pejadesse õõltererisse minema.

Wändrast. Kohase põllumeeste seltsi pood töötas hiilgawa tagajärjega. Ei olnud aastat mööda, kui seltsi poodis kulud tuludeft 3000 rbl. suuremad oliwad. Nimetatud 3000 rubla otjustas selts instruktoreile filmaringi laendamiseks määrata.

Wiljandist. Siin walitseb hädaohtlik waitus. Kõige kangemad abindud on selle eemale hoidmiseks walmsis pandud.

Pärnust. Kui õpetaja Hesselbladt kirjusse jutlust läks üttema, oli rahwa kirjusse tungimine nii suur, et ükski kirjusse ei peasenud, nii jäi kirik tähjak. Jutluse põhjusiks olnud — kuidas Niggol taewa läks.

Gesti ja Liwimaalt. Rahwas saatis järelepärimise riigiwolikogusse, et kumbat omandust nüüd jaab, kas era — wõi rendi — omandust! Wolikogu oli hädas — mida wastata ning sellepärast jaadeti üle poole wolikogu Lapi-maale Laputarga käest nõuu küsima.

Gestimaalt. Põllupidajale rahwale topib ennast nüüd igaüks sõbraks ja päästjaks. Niihästi eduerakond kui ka sotsialdemokraadid püüawad kumbgi talupoega oma poole jaada. Nad on just kui kaks tohtrit haige mehe woodi ääres, kes rohtude üle waieldes karwupidi kofku lähewad. Kõige digem wiit oleks, kui haige wembla wõtaks ja mõle-mad majast wälja ajaks.

Muhumaalt. Kõige rohkem edenenuk wõi emanfiperitid naisterahwad elawad küll Muhusaarel. Seal on neil kõigil juba lühitesed juukfed ja teewad kõik sedajama tööd mis mehedgi. Sellegipärast ei wõi „wabaarmastuse“ meestele saarele minemist soowitada, need saakswad siiski Mhuu naeste käest kangesti kofkida.

Tallinnast. Tööta töölised on otsuseks teinud, et nendest keegi „Postimehe“ eest kopikutgi wälja ei anna.



Nüüd.



Tulewikus.

Nagu kuulda oleme saanud, on lähemal ajal weel umbes niisuguseid otsuseid tulemas:

1) Krahv Witte ei taha omale tulewaks aastaks ei Gesti „Waatilejat“ ega „Eõnumit“ tellida.

2) Et linnawalitsus omalt poolt karstufepüüdeid toetada tahab, tehtakse otsusiks, et linna weewärgi kaudu käiwa wedeliku sees kunagi üle 3 protsenti alkoholi ei tohi olla.

3) Härjad on otsusiks teinud eesolewa „suurstreigi“ ajal mitte tilka piima anda.

4) Wanapagan on otsusiks teinud, et enne wiimast päewa ühte hinge põrgust wälja maa peale hulluma ei lasta.

Peterburist. Wenemaal mängiti parlamenti. Sr. Muromtsew mängis juhataja ja teised duuma liikmed rahwajaadikute osa. Kuna igast poistsest, kes hästi soldatit mängib, arwatakse, et temast eluajal kindral saab, ja kes hobust mängida armastawad, neist saawad kutsjarid ehk hobuseparitsnikud jne., nõndasama mõtne ka loota, et Wenemaal, kui ta kord täiealijeks saab, tubli parlamentiline riit wõib tulla.

Räitemängu seijukohalt otustades peab ütleva, et lõik oma osad hästi ette kandsiwad. See otsus maksab kõige aja kohta, parlamendi awamisest kuni kojusaatmiseni.

Tallinnast. Ohus on nagu tünamidi haisu tunda. Kaitsewägesid on küllalt, aga sellest hoolimata annakime igatihele, kellel wähegi warandust on, nõuu, et omale abinõusid otsiks, millega ennast rohke kaitsemise vastu wõiks kaitsta. Kellel midagi ei ole, wõiksid endid elufinnituse jeltki üles wõtta. Meie kahjatsene neid, kellel nüüd juhtub elufinnitusejeltki aktiivaid olema.

Bärnumaalt. Kusagilt Bärnumaa nurgast saame rõemustama teate, et sealved kiriherrad nüüd nõnda lahkeks on läinud, et küla eidefesi igal tunnil jutule wõtawad ja siis saadud külaudiseid pühapäewadel jutlusejõuks tarwitawad. Eidefesi wõderustatakse selle eest kirikumõisa kõõgis kohwi ja saiaga. Soowime head söögisu ja lõugadele jõudu!

Kolga kih konnas, Rõika wabrikus pidi hirmus „punt“ sündima, mida õnneks suure waewaga kõrwale saadi toimetada. Kaks punafetirju bluujsaga linnakooli poisfi jõksunud wabriku sifemiste ruumide peale tormi, kuid õigel ajal juurde rutanud wahiwäelised lõõnud nad tagasi. Rahju

pole kummagil poolõaadud. Ettemaatuse abinõude spärast keelati kooli- ja rinnalastele, kes punafetirjut bluujsat kannawad, wabrikule liginemine ära.

Jõhwiist. Zuhime mudawannide tarwitajate, kuweta-
nuid, nõrkade inimeste ja — kõigi solgiarmastajate — tä-
helepanemist Jõhwi alewi jõeefese peale, kus neil päewil
uued „muda- ja rammuwec-hallitad“ üles leiti. Supelus
kohad ja weetarwitamise riistad on korda seatud. Rah-
was tahab mõisnikule selle waewa eest auuhinda anda,
aga see tahab ühele weel teist auuhinda juurde saada, sest
ta olla üles leidnud, et mõisarahwast wõib ka kärwanud
loomu lihaga sööta. Tulla palju odavam. 23. juunil
s. a. protesteeriswad töölisel rahukohtus selle wastu, sest
et see raisahinnad kõrgeks ajada.

Riiaist. Tsifidateli-aria wärawa kohale on Wenefeele
kuulutus üles löõdud: „Ulamwäeliste ja koertele on
sifseminek keelatud.“ Uudishimuline M. M. paneb küsi-
muse ette: „Kust wärwast siis need „suured koerad“ siise
käiwad?“

Wätimaalt. Paljud wabrikute peremehed on oma töö-
liste suuforwid ja kõrwatropid muretsenud, et neid seega
„äsfitajatega“ ühenduses olemast keelda. Soowitame ka
meie mõisnikkudele neid oma töölistele muretseda.



Tarkus.

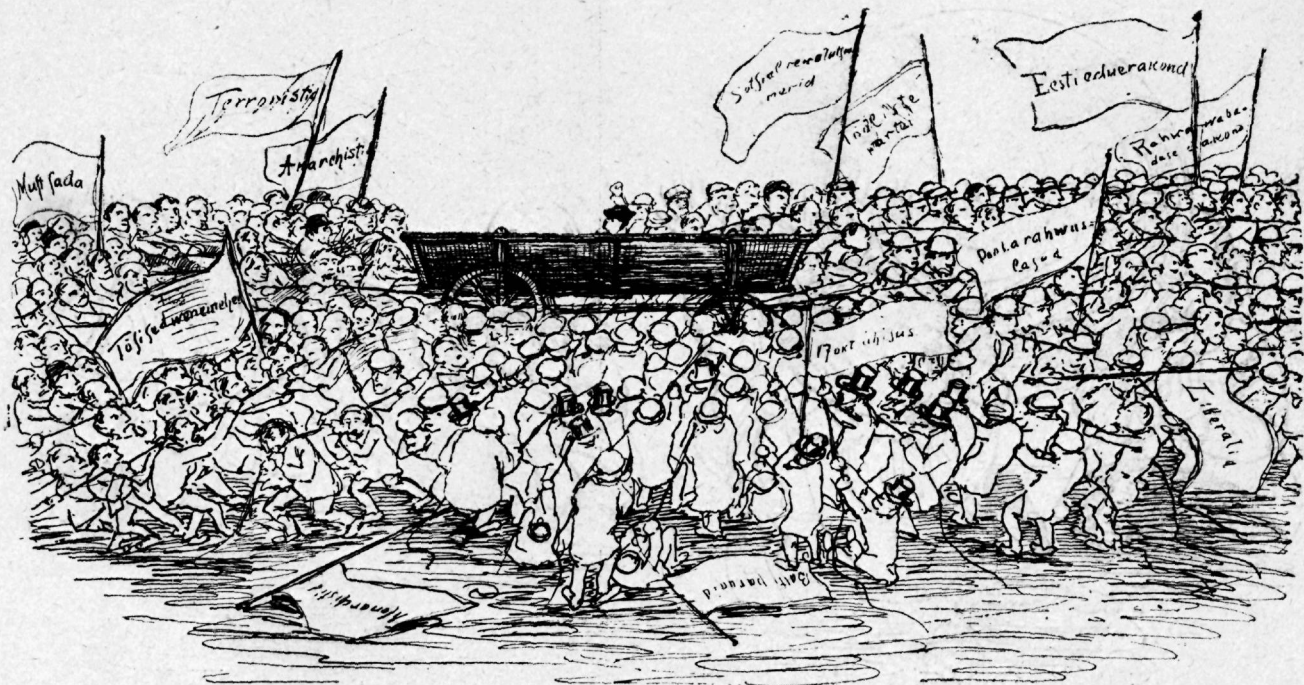
Wäike Hans: Ema, kas tohter tõi meile wäikese wenna?

Ema: Jajah, lapsuke, tohter tõi.

Wäike Hans: Kust ta selle wõttis?

Ema: Jumal andis.

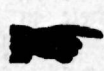
Wäike Hans: Jahaa, „nüüd saan aru. Jumal annab wäikesed lapsed tohtrele ja tohter toimetab need jälle Jumalale tagasi, kui nad suureks on saanud.



Riigiwankri wedamine.

Kirjawastused.

Üks. „Ütles“ oli hea ja „nagu“ niisamuti. Saatke sibilest veel, võime rubla täpselt maksta. — E. — a. Meie omalt poolt hoiame nii palju kui võimalik. — Simson, Värnu. Kaks „Ütles“, teised liiga venitatud. — Jüri J. Tõl. Fed. ja igavesti mäletsetud asjad. — J. K. T. Ei viitsi enam wana asja korutada. — M. M. Wähe mõtteid liiga pikas laulus, ei sünni.



Lugejatele.

Teie olete ehk juba kuulnud, näinud või arusaanud, kui mõjuvalt „Meie Mats“ nurjatu-maid pilkepiitsaga on wemmeldanud. „Matsil“ ei ole mitte üksainus pilke-piits olemas, waid mitu, üks pehmem teine karedam, mida sedamööda oleme tarwitanud, kuidas asja- ja ajaolud ja kellegi süü suurus määravad. Nüüd on meil aja- ja asjaolude sunnil praegu võimalik ainult üsna pehmet, willast piitsa tarwitada. Kuni paraja ajani oleme karmimad piitsad ühe aine sisse ligunema pannud. Selle aine nimi, mis piitsa tulewikus hästi mõjuwaks teeb, oleks Eesti keeles umbes „elektripigitõrw“.

„Meie Mats“

hakkas aprilli kuuga korralikult ilmuma ja ilmub nüüd esialgul korra kuus, iga kuu keskpaigal.

Hastapäigu hind, see on 12 numbrit, postiga 1,20 kop., ise ära wiies 1 rbl. Üksiku nr. hind 10 kop., postiga 12 kop.

Tellimist võib algada misjügest kuuist keegi soowib. Ka kõige esimesest nr-ist algades, mis 1902. a. ilmus, on veel saada. — Tellimisi ja kuulutusi wõtawad vastu kõik auusad raamatukauplused ja ajalehtede tellimiste wõtmõttjad. Toimetus ja talitus on Tallinnas Liimalaia uul. nr. 23. Wene keeli adreps kirjadele: Журнал „Meie Mats“, Ревель.

Wastutaw toimetaja ja wäljaandja Jaason. Trükitud M. Antje trükikojas, Tallinnas.